

Vad har tonårspojkar för syn på biblioteket?

En genusteoretisk analys av fyra kvalitativa intervjuer

Anna-Karin Beate Karlsson

HÖGSKOLAN I BORÅS

VETENSKAP FÖR PROFESSION

Svensk titel: Vad har tonårspojkar för syn på biblioteket?

Engelsk titel: How do teenage boys perceive the public library?

Författare: Anna-Karin Beate Karlsson

Färdigställt: 2012

Handledare: Eva-Maria Flöög

Abstract: The aim of this study is to examine how teenage boys perceive the public library. How do they utilize the resources provided by a public library? What are their thoughts regarding what a public library offers in terms of services to its visitors? Four qualitative interviews with teenage boys were done for the purpose of this study. The study shows that these individuals perceive the library as a resource for youngsters, women, elders or people with disabilities or special needs, but not themselves.

Nyckelord: tonårspojkar, bibliotek, genus, manligt, kvinnligt

Innehållsförteckning

1. Inledning	3
1.1 Syfte, problemformulering och frågeställningar	4
1.2 Avgränsning	5
2. Tidigare forskning och litteraturgenomgång	6
2.2 Sammanfattning av tidigare forskning	8
3. Teori	9
3.1 Genusteori	9
3.2 Mansforskning	10
3.3 Läskunnighet- och skrivteori	10
3.4 Sammanfattning av teori	12
4. Metod	13
5. Presentation av resultat	16
5.1 Kim	16
5.2 Erik	17
5.3 Rikard	18
5.4 Johannes	19
5.5 Sammanfattning av empiriskt material	20
6. Analys och diskussion	21
6.1 Sammanfattning av analys och diskussion	24
7. Slutsatser	26
8. Förslag till fortsatt forskning	27
9. Sammanfattning	28
10. Litteratur och källförteckning	30
10.1 Otryckta källor	30
10.2 Tryckta källor och litteratur	30
Bilaga 1	31
Bilaga 2	32

1. Inledning

Jag har under min utbildning särskilt intresserat mig för diskussionen kring ungdomar på bibliotek. Vid flera tillfällen under utbildningen har jag tagit del av litteratur och artiklar där problematiken kring ungdomar och bibliotek är tydlig. Många skriver om avsaknaden av ungdomar som användargrupp medan andra hävdar att det är en svår grupp av användare som anses vara stökiga och störande. I mitt arbete som ungdomsbibliotekarie har jag svårt att se användargruppen som stökig och störande, eftersom den så sällan besöker biblioteket.

Därför är det området kring ungdomar och bibliotek som jag vill närma mig i min kandidatuppsats. Jag tycker att det är en viktig användargrupp som behövs för att biblioteken ska växa och utvecklas tillsammans med resten av samhället. Jag har på mina två år som yrkesverksam bibliotekarie själv försökt nå ungdomar genom flera olika projekt. Jag upplever att aktuell och fräsch programverksamhet är det som fungerar bäst, då en lyckad aktivitet ibland genererar besök från ett 20-tal ungdomar. Något som bekymrar mig med detta är dock att det bara dyker upp flickor, inga pojkar så långt ögat kan nå. Jag har funderat mycket kring vad detta kan betyda, är det mig det är fel på? Är det ointressanta aktiviteter jag erbjuder? Har pojkar en annan bild av biblioteket än vad flickor har och vad beror i så fall detta på?

Jag tycker att det är intressant att få reda på hur tonårspojkar ser på biblioteket då svaret på den frågan kan hjälpa mig som bibliotekarie att nå dem på ett annat sätt. Jag är övertygad om att bibliotekets verksamhet skulle berikas av att få fler tonårspojkar som besökare, på samma sätt som vi berikas av tonårsflickor. Dessutom tycker jag att alla förtjänar att få veta vad ett bibliotek faktiskt är och framförallt vad ett bibliotek kan vara. Tillsammans med ungdomar tror jag att biblioteket kan bilda en god symbios som öppnar upp nya sätt för verksamheten att nå ut till sina presumtiva besökare. Det kräver dock att alla sorters ungdomar syns på biblioteket, även tonårspojkar.

1.1 Syfte, problemformulering och frågeställningar

Problemformulering

Biblioteken i dagens Sverige är inte längre en plats för enbart böcker. Biblioteket har transformerats till en mötesplats där många olika medier samsas om utrymmet. Denna ökning av olika medier har gett möjligheter till att tillfredsställa många olika sorters behov som biblioteksbesökare kan tänkas ha. Många bibliotek satsar på olika aktiviteter genom programverksamhet samtidigt som deras fasta basutbud också erbjuder flertalet olika tjänster. Men det finns en målgrupp som verkar omöjlig att tillfredsställa, nämligen ungdomarna. Bibliotek över hela Sverige saknar ungdomar i sin besöksstatistik. I en publikation på uppdrag från Statens Kulturråd har Statistiska Centralbyrån, SCB, undersökt svenska folkets biblioteksbesök och läsande under de senaste 25 åren. Publikationen visar att ungdomar för 20 år sedan var de flitigaste läsarna av böcker. Vidare visar undersökningen att ungdomar i dagens samhälle läser allt färre böcker och besöker biblioteken i mindre utsträckning än tidigare år. I undersökningen kommer det också fram att det bland unga män enbart är var femte som frivilligt ägnar tid åt läsning varje vecka vilket är en tydlig nedgång i unga mäns läsande om man jämför med tidigare resultat¹. Vad beror detta på när det klart och tydligt står i bibliotekslagens nionde paragraf: ”Folk- och skolbiblioteken skall ägna särskild uppmärksamhet åt barn och ungdomar genom att erbjuda böcker, informationsteknik och andra medier anpassade till deras behov för att främja språkutveckling och stimulera till läsning.”²?

Jag tror att det kan finnas många anledningar till nedgången i unga mäns läsning, men jag är nästan säker på att en av dem är att de inte besöker bibliotek lika mycket som flickor. Då jag arbetar som bibliotekarie upplever jag att pojkar, oavsett ålder, väldigt sällan befinner sig på biblioteket. Ofta kommer mammor tillsammans med sina döttrar in för att låna böcker till både sig själva och till en bror som väntar hemma. Detta faktum väcker frågor kring varför pojkar inte besöker biblioteket i lika stor utsträckning som flickor gör. Återigen kan det finnas flera olika anledningar till detta, kanske har folkbiblioteket som institution misslyckats? Har enskilda individer missuppfattat bibliotekets roll? Min utgångspunkt i denna uppsats är att det kan vara samhällets könsroller som inverkar på pojkars biblioteksvanor, får en individ i sin uppväxt aldrig ta del av bibliotek och dess verksamhet borde det te sig naturligt att den samme inte heller när den är äldre, ser någon anledning eller behov av att besöka bibliotek.

---

¹ Statens Kulturråd. *Folkbiblioteken 2005. 2006*, 16-18

² Bibliotekslagen 1996:1596

Syfte

Syftet med uppsatsen är att ur ett genusperspektiv ta reda på hur tonårspojkar ser på bibliotek samtidigt som jag försöker se bakomliggande orsaker till vad denna uppfattning beror på. Kunskaper om detta kan vara till hjälp för hur bibliotek väljer att lägga upp programverksamhet eller utformar tjänster för att bättre nå ut till pojkar i tonåren och kunna erbjuda dem engagerande aktiviteter. Detta kan sin tur leda till att tonårspojkar besöker bibliotek i en större utsträckning. Bibliotek är en viktig samhällsfunktion, därför är det berikande även för tonårspojkar att ta del av det.

Syftet har mynnat ut i följande övergripande frågeställning:
Hur ser tonårspojkar på bibliotek?

För att ringa in vad det är som kommer att undersökas har följande frågeställningar formulerats:

- Vem menar tonårspojkar att biblioteket riktar sig till?
- Vad menar tonårspojkar är bibliotekets funktion i samhället?
- Känner tonårspojkar till vad biblioteket erbjuder?

Mitt syfte kommer att uppnås genom fyra intervjuer med pojkar i tonåren. Frågeställningar kommer att besvaras genom det empiriska material som redovisas i kapitel 5.

1.2 Avgränsning

Då syftet med min studie berör tonårspojkar är undersökningen avgränsad till att gälla pojkar i åldern 14-19 år. Jag har också valt att enbart undersöka hur mina informanter ser på folkbibliotek, och således helt utelämnat skolbibliotek. Detta beror på att skolbibliotek skiljer sig från folkbiblioteket på så sätt att skolungdomar ofta besöker skolbiblioteket som en schemalagd aktivitet tillsammans med ansvarig lärare. Folkbiblioteket är en institution som är frivillig att besöka och därmed en annorlunda plats i förhållande till ett skolbibliotek.

2. Tidigare forskning och litteraturgenomgång

I arbetet med denna uppsats har jag läst igenom forskning kring ungdomar och bibliotek. Nedan redogör jag för det som jag har valt att använda som forskningsbakgrund. Det fanns mycket material att tillgå, jag baserade därför mitt urval på relevans för mitt syfte och forskningsfrågor samt publiceringsår. Flera av texterna är magisteruppsatser vilka presenterat aktuell och inte minst intressant forskning. Jag har i mitt arbete upplevt att det funnits väldigt lite material att tillgå om ungdomar och bibliotek på svenska, i alla fall någorlunda färsk sådan, därför har jag kompletterat med material angående ungdomar och bibliotek skrivna av amerikanska skribenter. Jag ser ingen problematik med detta då situationen med ungdomar och biblioteket tycks vara likvärdig med den som råder i Sverige om man ser till de texter jag valt. I min analys kommer jag att koppla de studier som ligger till grund för min forskningsbakgrund, samt min valda teori, till mitt resultat.

Den amerikanska bibliotekarien och skribenten Marylaine Block sammanställer i sin bok³ forskning och undersökningar kring bibliotek och ungdomar. I materialet påvisas det att ungdomar vill se en förändring på bibliotek. De vill få större tillgång till teknik och även redskap till att kunna hantera tekniken. Ungdomar vill också att biblioteken ska kunna erbjuda hjälp med skolarbeten i form av både informationssökning och presentation av lämpliga böcker. De vill också att biblioteken ska bli bättre på att köpa in aktuella ungdomsböcker vilka ska skyltas upp på ett tilltalande vis. Bibliotekets lokaler ska kännas mer välkomnande och avslappnade. Vidare skriver Block att hon genom sitt arbete som bibliotekarie märkt att ungdomar kräver och behöver bekräftelse. Därför är det viktigt att bibliotekarierna försöker minnas hur det var att befinna sig i tonåren. Ett sätt att ge ungdomar denna bekräftelse är enligt Block att erbjuda dem att utföra tjänster på biblioteket, exempelvis hålla i sagostunder och liknande. Ett annat sätt att ge ungdomar bekräftelse kan vara att man på biblioteket håller i kurser eller workshops inom till exempel fotografering vilket sedan utmynnar i en utställning. Block skriver att om en kurs inom filmskapande ges kan detta till exempel resultera i en filmfestival. Jag tror att sådana aktiviteter kan vara väldigt gynnsamma för bibliotek i deras strävan att nå ungdomar, för att på så sätt få upp deras ögon för att biblioteken har mycket att erbjuda förutom böcker.

I sin magisteruppsats⁴ skriver Anna Jinnedal och Anna Sonidsson att de genomfört sex kvalitativa intervjuer med tonårsflickor. Dessa informanter svarade att biblioteket främst var kopplat till böcker, snarare än något annat. Informanterna föredrog sitt skolbibliotek framför huvudbiblioteket, och besökte således inte huvudbiblioteket i någon större utsträckning. Vid besök på huvudbiblioteket lånade informanterna främst böcker, ibland kanske en dator. Jinnedal och Sonidsson kommer också fram till att biblioteksanvändandet i barndomen spelar stor roll för användning och betydelse av biblioteket i tonåren. Författarna menar att en positiv upplevelse av biblioteket i barndomen verkar resultera i fortsatt biblioteksanvändning. Vidare skriver Jinnedal och Sonidsson att deras informanter i fråga om framtida biblioteksanvändning satte denna i relation till studier och yrke. Informanterna som trodde att deras biblioteksanvändning

---

³ Block. *The thriving library*. 2007

⁴Jinnedal & Sonidsson. *På väg att bli vuxen: Unga flickors upplevelser och uppfattningar om bibliotek*. 2005

skulle öka pekade på fortsatta studier och arbete medan de som trodde att användningen skulle minska angav orsaker som tidsbrist, köp av böcker och ouppfyllda behov. Trots att denna uppsats handlar om flickor tycker jag att den är givande för min uppsats då eventuella skillnader mellan flickor och pojkars uppfattningar av bibliotek kan bli synliga.

Också i Johanna Hagelin och Nina Olausson magisteruppsats⁵ visar det sig att ungdomar främst sammankopplar bibliotek med böcker. I sin uppsats vill författarna söka svar på hur ungdomar använder biblioteket och om bibliotekets utbud svarar mot deras förväntningar. Författarna delade ut enkäter på tre olika stadsbibliotek för att söka svar på sin forskningsfråga. Deras forskningsresultat visar att deras respondenter i första hand använde biblioteket för att låna böcker, både för egen del samt för skoluppgifter. Resultaten påvisade också att de flesta lånade enbart böcker snarare än film och cd-skivor. De flesta respondenter var inte medvetna om bibliotekets utbud gällande nya medier. De tjänster vilka de utnyttjade förutom att låna böcker var att fråga bibliotekarier om hjälp, låna kopian och fjärrlån. Vid lån av datorer användes dessa främst för att söka efter böcker och låna internet. På internet letade de efter fakta, läste eller kollade sin mail. Slutligen konstaterar författarna att deras respondenter anser att det ska finnas möjlighet till att använda biblioteket på många olika sätt. Även om de själva inte utnyttjade flertalet tjänster som programverksamhet, lån av musik och liknande så ska det finnas tillgängligt för andra.

De amerikanska ungdomsbibliotekarierna Patrick Jones och Joel Shoemaker hävdar i sin bok⁶ ”*Do it right: Best practices for serving young adults in school and public libraries*” att få bibliotekarier vet hur man på ett bra sätt bemöter ungdomar på biblioteket. Vidare menar författarna att ungdomar hör till den grupp av låntagare som är minst önskade på biblioteken idag, trots att dessa borde vara en växande användargrupp. Jones och Shoemaker menar att biblioteken måste erbjuda en avdelning som kan fungera som en övergång mellan barnavdelning och vuxenavdelning, för att på så sätt aldrig tappa greppet om användargruppen. Bibliotek måste också arbeta aktivt med att nå ut till utsatta ungdomar och speciella ungdomsgrupper samtidigt som de sociala och kulturella trenderna måste följas. Ungdomar bör erbjudas gratistjänster vilket lockar dem till biblioteket. Det här tyder på att bemötande är väldigt viktigt i arbetet med ungdomar på bibliotek.

Stig Elofsson, docent vid institutionen för socialt arbete vid Stockholms universitet, skriver i sin rapport⁷ att han ser tendenser på att fler flickor än pojkar besöker bibliotek under högstadietiden. När ungdomarna sedan börjar gymnasiet tycks pojkar och flickors besök på biblioteken vara mer jämnfördelade. Elofsson skriver också att det finns tydliga samband med föräldrars utbildning och besök på biblioteket. Ungdomar vars föräldrar har högre utbildning besöker biblioteket oftare än de ungdomar som har lågutbildade föräldrar. Elofsson hävdar att det ungdomar vill ha på biblioteket är tillgång till böcker samt bibliotekets traditionella utbud av studieplatser, boktips och liknande. Förutom detta ville ungdomarna kunna låna film, musik och datorer samt

---

⁵ Hagelin & Olausson. *Vad gör de på biblioteket- En undersökning om ungdomars biblioteksvanor*. 2007

⁶ Jones & Shoemaker. *Do it right: Best practices for serving young adults in school and public libraries*. 2001

⁷ Elofsson. *Vad vill ungdomar ha på bibliotek?* 2004

tidningar. Det som ungdomarna upplevde som minst viktigt var författarbesök och utställningar.

2.3 Sammanfattning av tidigare forskning

Vid en sammanfattning av den tidigare forskningen framstår det som tydligt att ungdomar in har någon större vetskap om vad biblioteket kan erbjuda dem. Det som ungdomarna främst sammankopplar biblioteket med är att låna böcker medan andra medietyper förbises. En förändring av biblioteksmiljön tycks vara önskad så att ungdomar känner sig mer välkomna och mindre vilsna. Vidare anses ungdomar som användargrupp vara svår och ungdomarna ser sig därmed inte som speciellt välkomna på biblioteket.

Det finns en del forskning som behandlar ungdomar och bibliotek. Däremot tycker jag en stor del av forskningen handlar om vad det är ungdomar gör på biblioteket istället för vad de tycker eller tänker om bibliotek. Jag upplever även att det saknas forskning kring tonårspojkars attityder gentemot bibliotek då mycket av den forskning som finns behandlar ungdomar som grupper eller i vissa fall flickors biblioteksvanor. Jag vill till skillnad från tidigare presenterad forskning ta reda på hur tonårspojkar uppfattar biblioteket.

3. Teori

Det teoretiska ramverk vilket jag valt att använda mig av berör flera olika områden. Då min studie är genusteoretisk kommer jag att använda mig av forskaren Yvonne Hirdmans genusteori då denna handlar om de skillnader som uppstår mellan kön. Jag kommer också redogöra för beteendevetaren Daniel Ekmans mansforskning vilken berör maskulinitet och genus då dennes teori fungerar som ett bra komplement till Hirdman. Slutligen använder jag mig av läs- och skrivkunnighetsforskaren Elaine Millards teori om varför pojkar ofta väljer bort läsning. Anledningen till detta är att den tidigare forskningen tycks visa på att ungdomar identifierar bibliotek främst med böcker och läsning. Jag menar därför att en teori kring varför pojkar väljer bort läsning kan vara användbar. Det är med hjälp av dessa teorier jag kommer analysera det empiriska material jag insamlat.

3.1 Genusteori

Det finns många forskare inom genusvetenskapen som alla lyfter fram viktiga aspekter. Jag har valt att använda Hirdmans studie kring genussystemet då jag tycker att den på ett omfattande men samtidigt lättförståeligt vis belyser området.

Hirdman⁸ menar att genussystemet i samhället upprätthålls genom ett ”genuskontrakt”. Detta kontrakt kännetecknas av två principer: *isärhållningens princip* och den så kallade *manliga normens primat*. Könen hålls isär genom att de tillskrivs olika egenskaper. Dessa egenskaper är dessutom ofta varandras motsatser, exempelvis är män hårda medan kvinnor är mjuka, bråkiga pojkar ställs i motsats till tysta flickor och flickleksaker mot pojkleksaker. Vidare kallar Hirdman dessa motsatser för ”dikotomier”. Hirdman beskriver motsatsförhållandet i termer av att ”att vara man är att inte vara kvinna”. Den manliga normens primat handlar om att det manliga värderas högre än det kvinnliga. Det som pojkar gör är enligt Hirdman därmed mer värt än det som flickor gör. Ett exempel på detta är att det är bättre för en flicka att bli kallad *pojkflicka* än vad det är för en pojke att bli kallad *flickaktig*.

Hirdman understryker att i princip alla i samhället är med och skapar genusordningen eftersom vi upprätthåller genuskontraktet. Ofta görs detta helt omedvetet då vi upplever det som naturligt att det ska vara på ett visst sätt.

Genusvetenskapens område är brett och det finns många teorier att tillgå, jag tycker dock att Hirdmans resonemang kring genussystemet är en av de mest konkreta inom ämnet. Jag upplever att denna teori fungerar väl för mitt valda syfte, då teorin rör sig inom området genus och min studie ämnar vara genusteoretisk. Det är viktigt att komma ihåg att denna teori inte är allmängiltig, utan bara ett av alla de synsätt som finns inom det valda området, det finns säkerligen teorier även inom genusvetenskapen som talar emot Hirdmans tankar. Då jag är verksam bibliotekarie och har erfarenhet av sviktande besökssiffror och avsaknaden av tonårpojkar, ser jag Hirdmans teori som ett spännande verktyg att analysera mitt empiriska material med. Jag tror att isärhållningens principer

---

⁸ Hirdman. *Genus- om det stabilas föränderliga former*. 2001, 26-28

och definitionen av manligt i förhållande till kvinnligt, kan vara en nyckel till att förstå hur tonårspojkar ser på biblioteket.

3.2 Mansforskning

Det finns en hel del forskning kring maskulinitet och genus. Jag har valt att redogöra för Daniel Ekmans forskning kring ämnet då jag tycker att hans resonemang fungerar som en god introduktion till mansforskningen samtidigt som författarens tankar är väldigt intressanta för mitt syfte.

I sin bok⁹ diskuterar Ekman genus och manlighet. Författaren menar att genus är ett begrepp som syftar till att identifiera biologiska och kulturella faktorer. Han understryker att genus är kulturellt medan kön är biologiskt. Vidare resonerar författaren kring det biologiska respektive det kulturella könet. Ekman menar att även biologin är en social konstruktion då det är människor som avgör vad som får rum i biologin. Ekman tar också upp att mannen har tre olika plan på vilka han har kontakt med sin manlighet: psykologiskt, socialt och idémässigt. På det psykologiska planet innebär det att den enskilde individen tillägnar sig manlighet och manlighetens egenskaper. På det sociala planet handlar det om att mannens bild av sig själv och hans bild av manlighet måste kunna leva upp till de förväntningar som mannen ser/tror finns i samhället. Idémässigt rör det sig om att mannen måste förhålla sig till de mediala bilder av manlighet som finns i till exempel massmedia, bilder, litteratur, myter, sagor och liknande. Vidare hävdar Ekman att det finns ett regelverk för hur män ska bete sig och vara. Det finns dock väldigt få män som passar in i detta regelverk.

Det regelverk som Ekman skriver om tror jag kan vara en del av de isärhållningsprinciper som Hirdman tar upp, därför ser jag dessa teorier som goda komplement till varandra. För mig är tanken om att det för män är viktigt att leva upp till en bild av vad som är manligt, en viktig aspekt i frågan om hur tonårspojkar ser på biblioteket. Detta eftersom att det ur Ekmans synpunkt verkar vara viktigt för män att rymmas inom ramen för vad en man är.

3.3 Läskunnighet- och skrivteori

Millard diskuterar i sin bok¹⁰ genusfrågor och möjliga orsaker till att pojkar och tonårspojkar inte prioriterar läsning. I sin forskning fokuserar Millard på hur man kan få pojkar att intressera sig för läsning samtidigt som hon ger möjliga förklaringar till varför läsintresset minskar bland pojkar och varför läsning oftast ses som en typiskt kvinnlig sysselsättning. Millard menar att de skillnader i beteende och intressen som kan ses mellan könen är något som skapats kulturellt. Hela samhället vilar på dessa kulturella föreställningar vi byggt upp, könsroller vi skapat, hur barn uppfostras och liknande.

---

⁹ Ekman. *En mans bok: manlighet, identitet- teorier, ideal, verklighet*. 1995, 16-26

¹⁰ Millard. *Differently Literate. Boys, Girls and the Schooling of Literacy*. 1997.

Millard hävdar att pojkar ser läsning som en kvinnlig aktivitet, och väljer därför särskilt i tonåren att ta avstånd från den. Som vi tidigare sett anknyter Hirdman¹¹ till detta genom sin teori om att manlighet till största del definieras av vad den inte är. Så genom att inte göra som flickorna, alltså att läsa, skapar pojkarna sin manliga identitet.

Millard skriver att det förr i tiden hävdades att pojkar var sämre på att läsa än flickor på grund av biologiska orsaker, som till exempel pojkars sena utveckling. År 1927 fastslog en forskare i USA att pojkars: ” [...] slower skeletal growth caused difficulties in adapting to the auditory and visual demands of reading.”¹² Däremot var det allmänt känt att pojkars hjärnor lämpade sig mycket för matematik, naturvetenskap samt teknik.

Millard menar att det i dagens samhälle inte längre finns några föreställningar om att det skulle finnas några fysiska orsaker till skillnader mellan pojkar och flickors läsning. Istället menar hon att de skillnader som finns mellan flickor och pojkars läsning är skapade av kulturella föreställningar och normer. Vidare menar Millard att bilden av läsning som en typiskt kvinnlig sysselsättning beror på många olika faktorer. Bland annat kräver läsning att man måste sitta lugnt och stilla, vilket i sig uppfattas som kvinnligt. I vissa grupper anses det också vara en kvinnlig egenskap att vara duktig i skolan, vilket i sig kräver att man är duktig på att läsa. Författaren konstaterar även att de flesta lärare är kvinnor, och speciellt de lärare som lär ut läs- och skrivkunskaper på lågstadienivå, vilket bidrar till att läsningen uppfattas som något vilket mest angår kvinnor. Millard skriver också att de böcker som läses gemensamt i skolklasser är sådana som främst tilltalar flickor, exempelvis litteratur om känslor och relationer.

Millard menar dock att den viktigaste orsaken till att många pojkar ser läsning som en kvinnoaktivitet beror på läsvanorna i hemmet. Det är oftast mammor som lär ut läsning i hemmet och det är de kvinnliga familjemedlemmarna som läser mest. I de fall där pappan läser mest gör han det av något särskilt skäl, inte bara för avkoppling eller för nöjes skull.

Jag tycker att Millards teori är spännande då hon förklarar att pojkar väljer bort läsning, på grund av föreställningarna om att det är en kvinnlig syssla. Då den tidigare forskningen jag presenterat visar på att ungdomar ser biblioteket som en plats för just böcker, drar jag slutsatsen att bibliotek därför starkt förknippas med läsning. Upplever tonårpojkar därför läsning som en kvinnlig aktivitet, kan det även innebära att biblioteket ses som en kvinnlig institution. Jag tycker att detta resonemang tillsammans med Hirdman och Ekmans teorier kring genusystem bildar en intressant aspekt att ta fasta på i analysen av mitt empiriska material.

---

¹¹Hirdman. 2001, 27

¹²Millard. 1997, 18

3.4 Sammanfattning

Jag har valt ut tre olika teorier till stöd för mitt analysarbete. Då min studie är genusteoretisk är två av studierna sprungna från genusforskning och mansforskning, den tredje studien kommer från fältet kring läs- och skrivkunnighet. Teorierna menar att det finns skillnader mellan hur flickor och pojkar uppfostras och att det i samhället finns specifika ramar vilka de olika könen rör sig inom. Detta är en omedveten process som generation efter generation upprepar. Dessa skillnader mellan kön påverkar även identitetsskapande hos individer. Ekman¹³ menar att genus är något kulturellt och bilderna av vad det innebär att vara man eller kvinna kan ibland vara omöjliga att leva upp till. Millards teori¹⁴ går ut på att män väljer bort läsning på grund av att de medvetet eller omedvetet ser detta som en kvinnlig aktivitet. Även Hirdman¹⁵ menar att män väljer bort sådant som kan uppfattas som kvinnligt i skapandet av sin egen identitet. De teorier jag valt att använda som stöd i analysarbetet har alla en genusteoretisk natur, detta på grund av att jag valt att genomföra en genusteoretisk analys av det empiriska materialet. Det genusteoretiska området är stort och innefattar många olika tänkare som skiljer sig stort från de jag valt att använda mig av. Det är därför viktigt att ha i åtanke att mina valda teorier inte är allmängiltiga. Jag upplever att de teorier vilka jag valt är konkreta och pekar på att det är vi som medborgare i ett samhälle som bidrar till och reglerar genussystemet, någonting som genomsyrar allt från uppfostran till skolsystem. Dessa tankar tilltalar mig eftersom att det innebär att makten och kraften till att förändra och förnya genussystemet, ligger hos oss som medborgare.

---

¹³ Ekman. 1995, 14

¹⁴ Millard. 1997

¹⁵ Hirdman. 2001, 29

4. Metod

Eftersom mitt syfte är att ta reda på vad för syn tonårspojkar har på biblioteket har jag valt att genomföra en kvalitativ studie. Denna kvalitativa studie består av ostrukturerade intervjuer med pojkar i åldrarna 14-19 år. Detta innebär att intervjun i sig är väldigt flexibel och att inget speciellt frågeformulär följs. Istället kan forskaren ha en minneslista över olika teman som önskas beröras. Jag upplever att denna metod lämpar sig väl för mitt syfte då Monica Dalen som är professor vid Institutet för specialpedagogik vid Universitetet i Oslo skriver i sin bok att ordet intervju egentligen betyder: ”utväxling av synpunkter som samtalar om ett visst tema.”¹⁶

Vidare förklarar Dalen att målet med en kvalitativ intervju är att få fram träffande och beskrivande information om hur individer upplever olika saker. En kvalitativ intervju fungerar därför väldigt väl när man som forskare är intresserad av informantens egna erfarenheter, tankar och känslor.

Professor Alan Bryman vid universitetet i Leicester förklarar i sin bok¹⁷ att ostrukturerade intervjuer liknar ett vanligt samtal¹⁸. Eftersom metoden är så pass flexibel och ostrukturerad till sitt utförande handlar det också mycket om hur informanten förstår frågorna som formuleras, och väljer att besvara dessa. Vid en semistrukturerad intervju följer forskaren alltid någon form av manus vid intervjun, medan den ostrukturerade intervjun inte kräver detta. Valet mellan dessa två former av intervjuer kan i stor utsträckning styras av många olika faktorer¹⁹. Bryman menar att vissa forskare ser den strukturerade intervjuns krav på frågeformulär som en störning för deras syfte, i att till exempel få en riktig bild av sitt forskningsobjekt. Medan en forskare som har ett tydligt fokus med sin undersökning, snarare än en allmän vilja att utforska ett område, troligen föredrar en strukturerad intervju.²⁰

Jag har valt att använda den ostrukturerade intervjumetoden på grund av det som Bryman tar upp som exempel, nämligen att jag inte ville ha uppradade frågor som kanske kunde ha begränsat min förmåga att komma på följdfrågor eller informanternas möjligheter att utveckla sina resonemang. Även om jag upplever att mitt fokus med undersökningen var tydligt, var det samtidigt ett för mig nytt område som skulle utforskas.

Jag sökte upp mina informanter vid ett medelstort bibliotek i Västragötalandsregionen. Detta bibliotek valde jag utifrån min geografiska närhet samt att de har ett brett utbud av aktiviteter för barn och unga. Anledningen till att jag valt att intervju informanter från ett enda bibliotek beror på att informanterna på detta sätt hade samma bibliotek som utgångspunkt jämfört med om jag valt informanter från olika bibliotek av olika storlekar. En studie av tonårspojkar syn på bibliotek, utifrån bibliotek av varierande storlek hade troligen varit intressant att ta del av, men skulle kanske också kräva en

---

¹⁶ Dalen, Monica. *Intervju som metod*. 2007, 9

¹⁷ Bryman, Alan. *Samhällsvetenskapliga metoder*. 2011, 300

¹⁸ Ibid, 301

¹⁹ Ibid, 303

²⁰ Ibid, 305

större studie där mer tid fanns tillgänglig för insamling av ett mer omfattande empiriskt material.

Det första steget i processen var att informera bibliotekspersonalen om att jag planerat genomföra ett antal intervjuer med tonårspojkar som besökte deras bibliotek. Jag förklarade syftet med studien och undrade om det fanns möjlighet till avskildhet i biblioteket. Personalen hänvisade mig till ett personalrum på andra våningen men påpekade också att ungdomsavdelningen ofta var tom, så en intervju kunde troligen genomföras ostört.

Mitt urval av informanter gick till som så att jag uppehöll mig på bibliotekets olika avdelningar och försökte avgöra åldern på pojkar som besökte biblioteket. Jag tog ingen hänsyn till hur ofta eller varför informanterna besökt biblioteket utan tillfrågade pojkar vilka jag antog var i tonårsåldern om de ville medverka i studien. Jag valde dock att inte tillfråga de pojkar som såg upptagna eller otillgängliga ut av rädsla för att störa. Då jag uppsökte mina informanter på biblioteket kan man anta att de kan tänka sig att spendera tid där och att de därför har en någorlunda klar bild av bibliotek. Då mitt syfte är att försöka ta reda på hur tonårspojkar ser på biblioteket tänkte jag först uppsöka informanter utanför biblioteket, men insåg sedan att det vore intressant att höra hur tonårspojkar som faktiskt kan tänka sig att besöka biblioteket ser på det. Eftersom att det dessutom är en relativt kort tidsperiod som studien utförts på var det också av praktiska skäl som jag uppsökte just biblioteksbesökare. Jag tillbringade tre dagar på biblioteket och genomförde två intervjuer den första dagen och de två resterande intervjuerna de nästkommande dagarna.

De pojkar jag tillfrågade var överlag positiva till att låta sig intervjuas. Vissa tackade nej på grund av tidsbrist eller ointresse men flera av de som tackade ja ville gärna genomföra intervjun direkt. Då mina informanter självmant valde att börja gå mot ungdomsavdelningen när de tackat ja till att bli intervjuade, utspelade sig intervjuerna där. Eftersom en av intervjuerna genomfördes efter tidsbokning fick denna äga rum i det personalrum som jag blivit hänvisad till av bibliotekspersonalen. Detta berodde på att ungdomsavdelningen vid detta tillfälle hade besök av flera personer.

Jag genomförde totalt fyra intervjuer på ungefär 90 minuter vardera. Jag hade innan intervjuerna ägt rum varit orolig för att materialet inte skulle räcka till men upptäckte snart att mitt informationsbehov täcktes. Då jag spelade in materialet med hjälp av min mobiltelefon var det avslappnade och roliga intervjuer som ägde rum. Jag upplevde också att den intervjumetod jag valt fick situationen att kännas mer vardaglig och naturlig. Till en början kände jag mig något nervös men kunde efter en kort stund slappna av vilket medförde att mina informanter också blev tryggare. Jag försökte att få mina informanter att känna ett förtroende för mig och en upplevelse av att jag var en av dem. Jag var först rädd för att de skulle "leverera" svar som de trodde jag vill ha men jag kände direkt att de berättade om sina tankar på ett uppriktigt vis. Vidare fungerade det väldigt bra att genomföra intervjuer på ungdomsavdelningen då det bidrog till en god och levande stämning. Det var också en bra intervju som ägde rum i personalrummet men jag föredrog ändå ungdomsavdelningen då jag tror att den hade en avslappnande effekt på mina informanter. Materialet transkriberades i efterhand då jag upplevde att det på så sätt blev enklare att ta till mig och sammanställa intervjuerna.

Bryman skriver att det i arbetet med en kvalitativ intervju är viktigt att som forskare vara införstådd med de forskningsetiska frågor som kan komma att aktualiseras. Bryman tar upp att deltagare i en kvalitativ intervju måste vara fullt informerade om studiens syfte. De bör också veta att deras deltagande är frivilligt och att de när som helst kan avbryta sin medverkan. Det finns också ett krav på konfidentialitet som innebär att all information om informanterna ska behandlas med största möjliga konfidentialitet, till exempel bör personuppgifter förvaras på ett säkert sätt där ingen obehörig kan komma åt dem. Författaren skriver också om nyttjandekravet vilket innebär att de uppgifter vilka samlas in om enskilda personer, enbart får användas för studiens syfte och inte spridas vidare²¹. Bryman sammanfattar att forskare för att följa de grundläggande etiska principerna måste vara säkra på att studien inte skadar deltagarna på något sätt, att det inte förekommer någon brist på samtycke från deltagarna, att deltagarnas privatliv inte blir inkräktat samt att det inte får förekomma någon form av bedrägeri eller undanhållande av viktig information²². I arbetet med mina intervjuer använde jag dessa riktlinjer som Bryman tar upp och arbetade aktivt med att uppfylla dem. Jag var noga med att mina informanter blev informerade om syftet med uppsatsen, hur metoden gick till samt att deras medverkan var konfidentiell, efter att ha fått ta del av denna information fick de sedan lämna sitt samtycke. Jag upplever att det är extremt viktigt att följa de etiska riktlinjer som finns, eftersom att dessa ger de tänkta informanterna en riktig uppfattning om vad de faktiskt kommer att bli en deltagare av.

Då det visade sig att en av mina informanter som till en början sagt att han var 15 år, i själva verket ännu inte fyllt 15, ringde jag upp dennes föräldrar och informerade dem om att deras son blivit intervjuad. Detta beror på att man som forskare bör inhämta föräldrarnas samtycke, om informanten är under 15 år. Detta gäller främst om undersökningen är av en etiskt känslig karaktär, vilket min undersökning vid första anblick inte tycks vara. Informanten tog dock upp sin sexualitet på ett sådant sätt att målsmans tillstånd kändes behövt. Jag informerade vårdnadshavarna om syftet med studien och att medverkan var konfidentiell. De upplevde det inte som något problem att deras son var delaktig i studien. Jag förklarade för dem att jag skulle skicka ut ett tillstånd för dem att underteckna tillsammans med svarsporto, se bilaga 1. Tillståndet kom tillbaka undertecknat några dagar senare.

För intervjuguide, se bilaga 2.

---

²¹ Bryman. 2011, 440-442

²² Ibid. 443

5. Presentation av resultat

I följande avsnitt redogör jag för mitt insamlade material i en bearbetad form, det vill säga att jag sammanställt de delar av mina intervjuer som jag upplever är väsentligt för denna studies syfte. Vidare har jag valt att presentera mina informanter var och en för sig, detta för att underlätta för läsaren. Jag avslutar dock kapitlet med en sammanfattning där samtliga informanter ingår. I enlighet med kravet om konfidentialitet är samtliga namn fingerade.

5.1 Kim

Kim är 14 år gammal, van biblioteksbesökare och läsare. Han bor och är uppvuxen inte långt från biblioteket. Han började gå till biblioteket med sin dagmamma när han var runt fyra år gammal. Kim berättar att de brukade sitta i stora soffor på bibliotekets barnavdelning och läsa sagoböcker. Sedan dess har Kim inte kunnat föreställa sig ett liv utan biblioteksbesök. När han besöker biblioteket brukar han spana efter nya böcker om kärlek och relationer, samtidigt som han gärna kollar sin mail på någon av datorerna. Kim menar att den främsta anledningen till besöken är att låna just böcker men att han ibland också läser tidningar inne på ungdomsavdelningen. Kim är medveten om att biblioteket har mer än böcker, tidningar och datorer att erbjuda men bryr sig inte om andra medier. Han tycker att det är bra för andra att de finns men skulle själv aldrig ladda ner en Daisy-skiva.

Kim tycker att det på biblioteket saknas en caféavdelning. Många av hans kompisar vill inte följa med honom till biblioteket vilket han upplever som tråkigt. Hade det funnits en caféavdelning tror Kim att flera av hans vänner hade haft lust att hänga med honom. Troligtvis hade Kim också besökt biblioteket mer än vad han gör nu om det funnits fika tillgängligt. Det enda Kim har att klaga på i bibliotekets utbud är cd-skivorna och att det inte finns någonstans där man faktiskt kan lyssna på musik i biblioteket. Biblioteket är dåligt på att köpa in ny musik och när Kim lämnat inköpsförslag bemöts han av att ”skivorna lånas ut så dåligt att det inte är någon idé att köpa in nya”. När Kim frågat om en lyssningsstation i biblioteket menade bibliotekarierna att det inte fanns någon efterfrågan på det.

Kim tycker att biblioteket är ett skönt ställe att hänga på men önskar att det fanns fler ungdomar där som han kunde lära känna. En gång besökte Kim bibliotekets läsecirkel för barn och ungdomar men där fanns det bara lågstadieflickor så han besökte den aldrig igen. De förslag Kim har på aktiviteter som biblioteket skulle kunna ha är temakvällar som ägnas åt en speciell aktivitet, kanske kolla på skräckfilm eller spela tv-spel. Det Kim saknar mest på biblioteket är andra ungdomar. Ibland har han suttit i flera timmar inne på ungdomsavdelningen utan att någon besökt den. Han önskar att det fanns en gemenskap och att fler kom till biblioteket för att umgås. Kim resonerar:

Det är ett schysst ställe att hänga på. Inga vuxna som stör, roliga tidningar och bra böcker. Det finns liksom mycket att prata om här. Fast ingen att prata med. I min ålder alltså. Det hade varit fränt om fler tonåringar liksom ville vara här. Det är ju verkligen schysst alltså. Man kunde låna

spel och typ spela tillsammans och så. Men jag vet inte. Det kanske bara är jag som känner så, jag är ju trots allt bög.

Det verkar i detta intervjuutdrag som om Kim med sin sexuella läggning som argument försöker ursäkta sitt intresse för bibliotek och dess verksamhet.

5.2 Erik

Erik är 16 år och besöker biblioteket för att få hjälp med material till skoluppgifter. Han lånar enbart faktaböcker, aldrig skönlitteratur och är knappt medveten om att det finns CD-böcker. Några av Eriks kompisar har spekulerat i att man kan låna tv-spel på biblioteket men ingen har någonsin testat. Erik blir också förvånad av att biblioteket kan hjälpa folk som har lässvårigheter eller andra handikapp att få tag i material som passar dem och utbrister: ”Coolt, som ett ålderdomshem. Med typ sköterskor som hjälper en.”

Erik gick ibland till biblioteket som liten, främst för att hans pappa behövde låna böcker till olika jobbrelaterade områden. I hans familj köper de böcker som de vill läsa. Erik berättar att ingen i hans familj läser mycket, förutom hans syster. Trots detta bor Erik inte mer än tio minuters promenad från biblioteket.

Erik saknar ingenting på biblioteket. Han bryr sig inte så mycket eftersom han aldrig besöker verksamheten för nöjes skull. En före detta flickvän brukade gå till biblioteket och låna, så ibland gick han dit för att hämta henne, men det var ett tag sedan nu. Erik tror inte att det finns något speciellt som skulle kunna locka honom till biblioteket, utan tycker att bibliotek mest finns till för äldre människor, och kanske flickor. Han tycker att bibliotekets verksamhet riktar sig mest till dessa målgrupper eftersom:

Gamla människor läser mycket böcker. Och flickor gillar att läsa mer än pojkar så de är nog här oftare. På typ alla avdelningar känns det som att det finns mest flickböcker. Och typ alla som jobbar här är flickor eller kvinnor också.

Efter en stund kommer Erik på en sak som skulle kunna locka honom till biblioteket och det är om det skulle anordnas föreläsningar av ”coola” personer, kanske en lokal idrottsprofil eller liknande. Han tror inte att hans biblioteksvanor någonsin kommer att förändras, inte ens om han får barn. Då menar Erik att det är hans flicka som får gå till biblioteket med barnen eftersom hon antagligen kommer vara mer van vid att låna böcker och prata med bibliotekarier. Han tycker ändå att det är viktigt för barn att gå till biblioteket, både flickor och pojkar. Erik utvecklar sitt resonemang med att barn gillar flickor och äldre människor, därför blir biblioteket en naturlig plats för barn.

Erik tycker att bibliotek känns tråkiga för honom och hans kompisar. De skulle aldrig få för sig att gå dit om de inte hade ett specifikt uppdrag, som att hitta en faktabok. För Eriks del kunde det kvitta med bibliotek men för andras skull bör de finnas till. Denna inställning blir tydlig genom följande genom följande intervjuutdrag:

Till exempel är biblioteket ju bra för typ blinda och döva och så i så fall. De kanske kan få hjälp att lära sig läsa och sådär. Och gamla människor som lever på pension, de slipper ju köpa böckerna.

5.3 Rikard

17-åriga Rikard besöker biblioteket minst en gång i veckan. Han lånar tv-spel och datorer. Någon gång lånar han böcker men då är det å sin mammas vägnar. Ibland tar Rikard med sig sina småsyster till biblioteket, då lämnar han dem på sagostunden medan han lånar datorn och kollar sin mail. Det fungerar bra då Rikard bor väldigt nära biblioteket.

Rikard tycker att biblioteket är en bra plats att spendera tid på. Ofta finns det inga vuxna som stör honom, förutom om han råkar prata väldigt högt i sin mobiltelefon. Anledningen till att Rikard inte lånar någonting annat än tv-spel beror på att han tycker det är tråkigt att läsa. Han menar att han har respekt för folk som tycker om att läsa men är själv alldeles för rastlös för det eftersom han gillar ”när det händer grejer”.

Rikard tycker att biblioteket kunde bli bättre på att arrangera saker för ungdomar, till exempel konsertkvällar. Han berättar att det i den lokala tidningen publicerats flera artiklar om att biblioteket vill att ungdomar besöker det, för att det ska kunna hända förklarar Rikard:

För att det ska hända måste det finnas saker för oss att göra här. Framförallt pojkar, ärligt talat. Flickor verkar nöjda med bibliotek. Fast vi pojkar tycker att det är ganska trist. Förutom tv-spelen då.

Rikard vet att biblioteket har många olika sorters medier till utlån, men har själv aldrig haft något behov av det. Han vet dock att en kompis pappa brukar gå till biblioteket för att läsa en arabisk dagstidning. Rikard tycker att det är viktigt att biblioteket har många olika former av text att erbjuda sina besökare och förstår att det kan fylla en viktig funktion i människors liv. Han verkar tycka att det är speciella människor som det i så fall handlar om, som på något sätt behöver hjälp. För Rikard finns det ingenting som biblioteket kan hjälpa till med, eftersom han själv vet vad han vill göra och kan göra det själv. När han var liten brukade han besöka biblioteket tillsammans med dagis för att lyssna på sagostunderna och kanske låna någon bok. När han sedan började skolan försvann rutinen att besöka biblioteket och det dröjde flera år innan Rikard besökte biblioteket på egen hand. Det var först när biblioteket började låna ut tv-spel som Rikard fick lust att besöka det igen, och när han en dag såg anslag om sagostunder för barn började han ta med sina syster dit. Rikard anser att det är viktigt för barn att få lyssna på sagor som berättas av en bibliotekarie.

Rikard tror att hans syster kommer besöka biblioteket mycket under sin uppväxt. Han tycker att det finns mer flickböcker än killböcker och därför mer för dem att låna. Rikard menar att:

[...] det finns hur mycket prinsessböcker som helst. Sagor och så. Flickor gillar det. Pojkar också kanske men det känns bara lite mer flickigt. Hela grejen.

Överlag tycker Rikard att biblioteket är bra som det är och förklarar att:

Det är bra människor som jobbar här, snälla och hjälpsamma, men jag vet redan vad jag ska göra här. Låna det tv-spelet eller den datorn. Det räcker så för mig liksom. Jag är inte som en flicka i min klass som går hit för att låna den och den boken, jag är bara inte det.

5.4 Johannes

Johannes ska snart fylla 19 och flytta hemifrån. Han lånar vid tillfället för intervjun mycket böcker om heminredning, budgetplanering och körkortsteori. Johannes har alltid sett biblioteket som en tillgång och lånar ofta böcker. Främst blir det olika faktaböcker men ibland även skönlitteratur, senast lånade han Zlatans självbiografi. Johannes förklarar att han var den tredje personen att få låna den och att han var snabb att reservera den inför släppdatumet. Johannes tillägger också att han: ”hann före alla pensionärer.”

Johannes har sedan han var liten varit en trogen biblioteksbesökare. Båda hans föräldrar besökte biblioteket ofta och hjälpte honom alltid att välja böcker. Johannes tycker mycket om att läsa men föredrar att ladda ner böcker, dock från andra källor än biblioteket. Däremot vill han gärna låna faktaböcker direkt från hyllan, eftersom han ofta kopierar sidor. Johannes flickvän brukar gå till biblioteket och kan ibland plocka med någon skönlitterär bok hem till honom. Då blir han glad men tycker att hon mest väljer flickböcker, ibland kan han låtsas att han läst boken trots att han enbart läst baksidestexten.

Johannes vet egentligen inte vad det är han saknar på biblioteket, om han saknar något. Han tycker att det kunde vara trevligt att kunna dricka en kopp kaffe på biblioteket, men förstår om bibliotekarierna inte vill det och förklarar att: ”Böckerna kanske blir smutsiga eller så. Man måste respektera det, det här är ju deras levebröd liksom. Ingen kaffestuga.”

Johannes är medveten om att bibliotek har många olika medier att erbjuda. En av hans vänner har dyslexi och har fått mycket hjälp från biblioteket. Därför menar Johannes att bibliotek egentligen kanske mest finns till för människor med speciella behov. Han resonerar:

Jag lånar ju en hel del böcker. Men jag måste ju inte det. Vissa måste verkligen gå hit för att få hjälp så biblioteket måste ju till viss del finns till för deras skull. Jag klarar mig utan att låna vissa böcker om man säger så. Men det kanske inte de gör.

Johannes skulle dock inte vilja vara utan bibliotek. Han tycker att bibliotek fyller en viktig funktion i ett samhälle och förklarar att: ”Man kan till exempel låna telefonen här. Det är bra. De hjälper folk som har svårt att läsa. Många brudar hänger väl här också, och typ pratar. Det finns väl pysselkvällar och så?”

Johannes tror att fler ungdomar skulle besöka biblioteket om det fanns två ungdomsavdelningar, en för flickor och en för pojkar. I dagsläget tycker han att ungdomsavdelningen mest riktar sig till flickor. Han vet inte om det beror på att det mest rör sig flickor där eller om inredningen är flickig. Han tror inte att någon pojke skulle vilja sitta där och läsa. När jag frågar varför svarar han:

Nej, det tror jag inte att någon pojke skulle göra. Kanske för att ragga i så fall? Jag har alltid tänkt att ungdomsavdelningen är tingad av flickor. Att den liksom riktar sig till flickor. Det finns inte så mycket där som lockar mig i alla fall... Och det har det aldrig gjort heller. Det är naturligt bara, ungdomsavdelningen är till för flickor.

5.5 Sammanfattning av empiriskt material

Sammanfattningsvis verkar mina informanter se biblioteket som en plats där böcker finns att låna. Några av dem lånade även medier som tv-spel och datorer. Den av informanterna som berättade om sitt intresse för skönlitteratur tycktes ursäkta detta med sin sexuella läggning. Biblioteket är enligt informanterna en institution som utnyttjas främst av flickor men också av äldre, barn och människor med någon form av handikapp eller funktionshinder. De flesta av informanterna tyckte därmed att bibliotek är viktigt för samhället, men att det i regel inte fyller någon funktion för dem själva. Det tycks också som om informanterna har svårt att se vilka möjligheter det finns för bibliotek att bli mer attraktiva för dem.

6. Analys och diskussion

I denna del av uppsatsen kommer jag med hjälp av mitt teoretiska ramverk att analysera och diskutera det empiriska material jag samlat in. Genom att jag noggrant gått igenom intervjumaterialet har jag i mina informanternas svar hittat flera uttalanden och åsikter som tillsammans med de utvalda teorierna har hjälpt mig få en uppfattning om hur tonårspojkar ser på bibliotek och vad denna syn kan bero på.

För mig blir det tydligt att samtliga informanter ser ett samband mellan bibliotek och kvinnor. Millard²³ beskriver i sin teori att de flesta människor i sin barndom besöker bibliotek i sällskap av kvinnor, vilket stämmer väl in på de flesta av mina informanter. Dessa tidiga upplevelser tror jag kan vara en av anledningarna till att mina informanter så starkt sammankopplar bibliotek till kvinnor. Vidare beskriver mina informanter biblioteket som en plats dit systrar, mödrar och flickor i klassen uppehåller sig samtidigt som en av informanterna har en uppfattning om att alla bibliotekarier är kvinnor. Mina informanter menade att biblioteket också fanns till för till exempel handikappade personer och pensionärer, men jag upplevde ändå att deras bild av bibliotek plats för kvinnor var starkare. Jag tycker att det är intressant att tänka på Hirdmans²⁴ teori om att det, att vara man är att inte vara kvinna, i förhållande till mina informanternas syn på biblioteket som en plats för kvinnor. Då i princip samtliga av informanterna menade att biblioteket inte var deras plats och egentligen inte fyllde för dem någon funktion antar jag att detta beror på att de medvetet eller omedvetet isärhåller kvinnligt och manligt. Kort sagt, eftersom informanterna ser biblioteket som en organisation för kvinnor kan det omöjligt vara en plats för män, ett resonemang där Hirdmans isärhållningsprinciper²⁵ tydliggörs.

Den av mina informanter som berättar om sitt intresse för skönlitteratur och sin vilja att spendera tid på biblioteket, berättar också om sin homosexualitet. Jag får intrycket av att homosexualitet för informanten, innebär att vara omanlig. Jag upplever det också som att det är denna "omanlighet" som är anledningen till informantens intresse för skönlitteratur och bibliotek. Ekman²⁶ talar om det finns ett regelverk för hur män bör vara, jag resonerar att detta regelverk inte ser biblioteket som en plats för tonårspojkar, och att det är därför informanten berättar om sin sexuella läggning, som en ursäkt för sitt intresse då det inte finns med i regelverket.

Vidare blir Hirdmans isärhållningsprinciper åter tydliga då en av informanterna har en idé om att på biblioteket införa två ungdomsavdelningar där den ena finns till för pojkar och den andra för flickor. Informanten menade att den nuvarande ungdomsavdelningen inte tilltalade honom och att införandet av två avdelningar troligen skulle lyckas bättre med att få till fler pojkar. Jag tycker att det är intressant att koppla detta uttalande till Ekman²⁷ teori då det är tydligt att biblioteket ses som någonting kvinnligt av mina informanter tror jag att denna idé om skilda avdelningar kan vara ett sätt att reglera kvinnors utrymme på biblioteket så att det också kan finnas rum för män. Ekman²⁸

---

²³ Millard. 1997

²⁴ Hirdman. 2001

²⁵ Ibid

²⁶ Ekman. 1995

²⁷ Ibid

²⁸ Ekman. 1995

menar att det finns ett regelverk för hur män ska vara, och detta regelverk tycks i mina informanternas ögon inte innefatta att se biblioteket som en plats för män. Vidare skriver Ekman att det är väldigt få män som passa in i detta regelverk, och kanske är idén om två skilda ungdomsavdelningar en förhoppning från min informant om att biblioteket faktiskt kan vara en plats också för honom.

Block²⁹ skriver att ungdomar behöver bekräftelse för att må bra. Skulle det införas två ungdomsavdelningar skulle detta kanske vara ett sätt att bekräfta tonårpojkar på plats på biblioteket och därmed förändra deras syn på biblioteket som enbart en plats för kvinnor. Jag ser dock en viss problematik med detta då det medför till att upprätthålla de genuskontrakt vilka Hirdman tar upp. Även om detta i förlängningen kunde gynna biblioteket som jag tror skulle berikas av att besökas av tonårpojkar och inte minst berika tonårpojkar liv. Införandet av två ungdomsavdelningar, tror jag skulle medföra både positiva och negativa effekter. En negativ effekt skulle vara att biblioteken skulle upprätthålla isärhållningen av vad som är manligt respektive kvinnligt. En positiv effekt skulle däremot vara att tonårpojkar skulle regleras så att biblioteket blev en plats för dem. Jones och Shoemaker³⁰ skriver i sin studie att biblioteken måste erbjuda en avdelning som kan fungera som en övergång mellan barn- och vuxenavdelningen för att inte tappa greppet om användargruppen. På så sätt tror jag att den tvådelade ungdomsavdelningen också skulle kunna bidra till att också fler vuxna män besöker biblioteket.

Om regelverket vilket reglerar samhällets könsroller, tillät att tonårpojkar hörde hemma på biblioteket tror jag att detta kunde få positiva effekter också för tonårpojkar läsförmåga. Millard³¹ tar upp att samhället vilar på kulturella föreställningar vilka vi byggt upp liksom könsroller vi skapat. Vidare skriver Millard att pojkar ser läsning som en kvinnlig aktivitet, och väljer därför särskilt i tonåren att ta avstånd från den. Jag hävdar att detta avståndstagande kan undvikas genom att tonårpojkar ser biblioteket som en naturlig plats för dem. Jag resonerar kring om två ungdomsavdelningar är den enda lösningen, eller om det finns någonting annat som biblioteket kan göra för att påverka, till exempel genom ett mer attraktivt verksamhetsprogram? Flera av informanterna nämner att biblioteket kunde vara bättre på att locka dem till aktiviteter, genom till exempel olika temakvällar, kanske detta kan vara en bra startpunkt för tonårpojkar att känna sig som en naturlig del av biblioteket och påverka deras syn på verksamheten.

Det empiriska materialet visar också på att mina informanter starkt ser biblioteket som en plats för böcker, något som den tidigare forskningen också understryker. Jinnedal och Sonidsson³² skriver exempelvis att deras informanter främst lånade böcker ibland datorer. Hagelin och Olaussons³³ studie visar att också deras informanter främst lånar böcker på bibliotek samtidigt som de var omedvetna om vad biblioteket mer hade att erbjuda. Jag skulle säga att mina informanter hade en viss uppfattning om vad biblioteket hade i sitt bestånd, förutom böcker, men däremot inget större intresse av att utnyttja det. En av mina informanter lånade mest tv-spel medan en annan var besviken på utbudet av cd-skivor, trots detta var böcker ändå det som de främst såg som

---

²⁹ Block, Marylaine 2007

³⁰ Jones & Shoemaker 2001

³¹ Millard. 1997

³² Jinnedal & Sonidsson, 2005

³³ Hagelin & Olausson. 2007

bibliotekets uppgift att förmedla. Elofsson³⁴ skriver i sin rapport att det som ungdomar vill ha på bibliotek är tillgång till det traditionella utbudet som böcker och boktips, vilket jag anser stämmer väl överens med mina informanternas uppfattningar.

Block³⁵ skriver att ungdomar vill se en förändring på bibliotek, bland annat ska en större tillgång till teknik kunna erbjudas. Jag ser inte den uppfattningen hos mina informanter, något som jag tror kan bero på att de är låsta vid bilden av bibliotek som ett rum för böcker. Denna starka relation mellan bibliotek och böcker tror jag kan bidra till att mina informanter har svårt att förstå vad bibliotek kan vara utöver ett rum för böcker.

Flera av mina informanter påpekade att det i deras hem var systrar och mammor som läste skönlitteratur. En av informanterna hade besökt biblioteket tillsammans med sin pappa då pappan var ute efter facklitteratur. Dessa uttalanden stämmer väl överens med Millards³⁶ teorier om att läsning är en kvinnlig aktivitet. Författaren skriver att i de fall där pappan är en aktiv läsare i hemmet är det sällan för nöjes skull utan för kunskapsinhämtning, medan kvinnorna i hemmet står för läsningen av skönlitteratur. Detta bidrar till pojkars syn på läsning som en kvinnlig aktivitet. Vidare var det enbart en av mina informanter som lånade skönlitteratur, då resterande informanter huvudsakligen lånade facklitteratur eller andra medier.

Avslutningsvis tog mina informanter inte bara upp biblioteket som en plats för kvinnor, vissa inkluderade även handikappade och äldre. Denna inställning får mig att fundera kring det regelverk vilket Ekman³⁷ talar om som reglerar vad det innebär att vara man. Hirdman³⁸ och Millard³⁹ skriver att män väljer bort sådant som är kvinnligt. Kan detta regelverk definiera manlighet som att vara man, är att vara kapabel? Mina informanter ser inte biblioteket som en plats för dem själva, däremot var det en samhällsnyttig institution för andra, som kvinnor, barn, äldre samt människor med någon form av funktionshinder eller handikapp. Detta regelverk, gör kanske ingen distinkt skillnad mellan olika grupper i samhället. Snarare inrymmer det kanske enbart regler och attribut för vad det innebär att vara manlig, tillsammans kanske dessa regler och attribut skapar en bild av att en individ för att vara man, måste vara kapabel. Jag tänker att kvinnor, barn, äldre och handikappade inte ryms inom ramen för vad detta regelverk menar att kapabel innebär. Jag funderar på om en möjlig uppfattning hos mina informanter kan vara att bibliotek inte är en plats för någon som är kapabel.

---

³⁴ Elofsson. 2004

³⁵ Block, 2007

³⁶ Millard. 1997

³⁷ Ekman. 1995

³⁸ Hirdman. 2001

³⁹ Millard. 1997

6.1 Sammanfattning av analys och diskussion

I mitt analysarbete har jag upptäckt att mina valda teorier fungerat som ett gott stöd för min tolkning av det empiriska materialet. Det är viktigt att påpeka att dessa teorier är genusteoretiska till sin natur och detta har således genomsyrat analysen. Det finns möjlighet till många olika sorters tolkningar av materialet, men för mitt syfte valde jag att arbeta med de genusteoretiska aspekterna.

Analysen av det empiriska materialet tyder starkt på att tonårspojkar sammankopplar bibliotek med böcker. Därför är det intressant att fundera kring Millards teori om att pojkar ser läsning som en kvinnlig aktivitet kombinerat med Hirdmans teorier. Därför kan jag tänka mig att mina informanter ser biblioteket som en plats för kvinnor då det där finns böcker, böcker läses och läsning är en kvinnlig aktivitet.

Vidare är det så att när informanterna talar om vilka som besöker biblioteket, är det i huvudsak flickor de nämner. Då de så starkt sammankopplar bibliotekets verksamhet till böcker och flickor, tror jag att deras bild av biblioteket som en kvinnlig institution kan förklaras av Hirdmans teorier om de olika motsatsförhållanden som genussystemet bygger på. Mina informanter ser inte sig själva som biblioteksbesökare eftersom det är flickor som besöker bibliotek. Den av mina informanter som besökte biblioteket regelbundet för att låna böcker, tycktes ursäktat detta faktum med att han var homosexuell, vilket i hans mening verkade betyda omanlig.

Då informanterna också tog upp barn, äldre och personer med någon form av funktionshinder eller handikapp som användare av bibliotek får det mig att tänka på det regelverk vilket Ekman redogjort för. Författaren skriver att det för män finns ett regelverk som justerar och reglerar vad som är manligt. Detta regelverk ingår i samhällets struktur och på så vis blir alla män deltagare. Jag är övertygad om att detta regelverk är en osynlig del av vårt samhälle som alla män omedvetet tar del av. Jag tänker att det kanske kan vara så att detta regelverk inte bygger på de motsatsförhållanden som Hirdman tar upp. Istället kanske det är en samling egenskaper som kan sammanfattas med ordet att vara kapabel. Att vara man är att vara kapabel. Kan det vara så att kvinnor, människor med funktionshinder eller handikapp, äldre och barn alla har egenskaper som får detta regelverk att klassificera dem som inkapabla? Då informanterna såg biblioteket som en plats för ovan nämnda grupper blir verksamheten per automatik, ingen plats för dem att uppehålla sig på. Biblioteket fyller för dem ingen funktion, eftersom de är kapabla till skillnad från kvinnor, barn, folk med funktionshinder och äldre. Detta behöver inte vara en medveten process hos mina informanter utan en del av det genussystem som mina valda teorier framhållit. Hirdman menar att det i samhället finns osynliga genuskontrakt vilka kvinnor och män följer, Ekman skriver samtidigt att det finns ett specifikt regelverk för män. Därmed menar jag inte att män väljer bort det som är kvinnligt, för att behålla sin manlighet. Jag menar istället att de attribut som de typiskt kvinnliga sysslorna har, bär på någon form av symboliskt värde vilket också kan appliceras på funktionshindrade, äldre samt barn. Därför tror jag att mina informanter inte ser på biblioteket som en plats för dem, då de är kapabla och det är det attributet som gör dem till män.

Avslutningsvis upplever jag att mina informanter har en stark bild av biblioteket som en plats för att låna böcker på. Jag tycker att det verkar svårt för dem att lyfta blicken och se alla de andra funktioner som organisationen kan fylla, till exempel som mötesplats. Detta faktum tror jag är sammankopplat till att de inte ser biblioteket som sin arena, och därför inte har något större intresse eller engagemang i att försöka bredda sitt synfält.

7. Slutsatser

Syftet med min uppsats var att undersöka hur tonårspojkar ser på biblioteket. I detta kapitel presenteras slutsatserna jag dragit från min undersökning. Det är i detta skede viktigt att inte glömma att det är en liten, kvalitativ studie som genomförts under en begränsad tid. Det finns därmed inga belägg för att några generella slutsatser kan dras. De slutsatser som presenteras är de som jag dragit utifrån mitt empiriska material och kan således enbart appliceras på just mina informanter. Det är mycket möjligt att en större studie med samma syfte skulle kunna ge ett annorlunda resultat. Då mitt analysarbete skett med stöd av teorier från ett genusteoretiskt synsätt har detta självklart påverkat resultat. En annan form av teoretisk utgångspunkt hade säkerligen gett tillgång till andra spännande aspekter av hur tonårspojkar ser på bibliotek.

Informanterna sammankopplar biblioteket starkt med böcker, och andra traditionella aktiviteter som sagostunder. Millard⁴⁰ skriver att läsning ses som en typiskt kvinnlig aktivitet och jag menar att det kan vara en anledning till att mina informanter vidare ser biblioteket som en plats för kvinnor. Förutom kvinnor beskriver informanterna biblioteket som en arena för handikappade, äldre, barn och människor med funktionshinder. Således upplever informanterna att biblioteket fyller en viktig funktion i ett samhälle, för andra. Det verkar som om deras syn av vilka biblioteket är till för, automatiskt utesluter de själva från att vara en målgrupp för biblioteket.

Hirdman⁴¹ skriver att det i samhället finns genuskontrakt som alla mer eller mindre följer, någonting som upprepas generation efter generation. Beståndsdelarna i dessa kontrakt är alltså vad som gör oss till kvinnor respektive män. Vidare menar Ekman⁴² att det i samhället finns ett regelverk för hur män ska bete sig och vara för att vara just män. Jag hävdar att det finns möjlighet att detta regelverk är vad som får mina informanter att se sig själva som en grupp, för vilken biblioteket inte fyller någon funktion. Det kan vara så att detta regelverk likställer vissa attribut hos kvinnor, äldre, funktionshindrade, barn och individer med handikapp som någonting omanligt, inkapabelt. Därmed fyller biblioteket en viktig funktion för de som i samhället är inkapabla, någonting som får informanterna att inte uppleva biblioteket som en plats för dem då det regelverk de, omedvetet, följer utmålar dem till att vara kapabla individer. Så jag menar att informanterna i själva verket kanske inte väljer bort typiskt kvinnliga aktiviteter, vilket Millards⁴³ forskning visar på, snarare väljer de bort aktiviteter och platser vilka är till för inkapabla individer.

Avslutningsvis menar jag att informanterna i min studie ser biblioteket som en plats där människor kan låna böcker. De ser inte biblioteket som en arena för dem själva, utan för andra grupper i samhället, till exempel kvinnor och äldre. Den tidigare forskningen som jag presenterat visade också att ungdomar som grupp, främst ser bibliotek som ett rum för böcker och nöjer sig med det.

---

⁴⁰ Millard. 1997

⁴¹ Hirdman. 2001

⁴² Ekman. 1995

⁴³ Millard. 1997

8. Förslag till fortsatt forskning

Jag ser flera möjligheter och utgångspunkter för fortsatt forskning. Jag tycker att det vore spännande att ytterligare analysera biblioteket ur ett genusperspektiv där till exempel en jämförelse mellan hur kvinnor och män i andra åldersgrupper ser på biblioteket kan tas fram, kanske även nedbrutet på yrkesgrupper, etnisk bakgrund och liknande. Är ungdomarnas attityder återspeglade även i äldre åldersgrupper? Ett annat förslag är ju givetvis att göra en likartad undersökning som denna fast med tonårsflickor i stället.

Ett annat spännande uppslag av mer laborativ karaktär vore att faktiskt genomföra idén om att ha två skilda ungdomsavdelningar för att se om det skulle locka fler pojkar till biblioteket eller kanske förändra deras syn på det.

Jag tycker också att det vore spännande att genomföra en undersökning där en jämförelse mellan hur pojkar ser på sitt stadsbibliotek i förhållande till sitt skolbibliotek blir tydlig. Detta eftersom ungdomar tillbringar en stor del av sin tid i skolan, skolans lokaler torde nästan bli som ett andra hem till slut. Känns då det biblioteket som finns på hemmaarenan mer lockande och tilltalande?

Ett annat laborativt forskningsprojekt skulle kunna vara att biblioteket i fråga erbjöd pojkar typiska ”killaktiviteter” som exempelvis tv-spelskvällar för att se vad det mynnade ut i. Är det egentligen könsroller som är problemet eller är det bibliotekets programverksamhet?

9. Sammanfattning

Studiens syfte är att få en bild av hur tonårspojkar ser på bibliotek och vad denna bild av bibliotek kan bero på. Studien har en genusteoretisk grund då jag menar att samhällets könsroller kan vara en förklaring till hur pojkar uppfattar och ser på biblioteket. Snarare än att presentera generella slutsatser om tonårspojkars bilder av bibliotek, ämnar denna studie att fördjupa förståelsen för dessa bilder.

Fyra kvalitativa intervjuer genomfördes med tonårspojkar vid ett specifikt bibliotek i Västragötalandsregionen. Intervjumaterialet visade att informanterna ser ett starkt samband mellan böcker och bibliotek. De hade svårt att förstå vilken funktion biblioteket kunde fylla för dem. Vidare påvisade materialet att biblioteket inte var en plats för informanterna i fråga, då bibliotek i deras uppfattning främst besöktes av kvinnor, barn, äldre samt individer med handikapp eller funktionsnedsättning.

De teorier som användes i analysarbetet var läs- och skrivforskaren Elaine Millards⁴⁴ resonemang om att pojkar väljer bort läsning, beteendevetaren Daniel Ekman⁴⁵ uppfattningar om att det finns ett regelverk för hur män ska bete sig och vara i samhället samt genusforskaren Yvonne Hirdmans⁴⁶ teorier om att definitionen av att vara man, är att inte vara kvinna.

Med de teoretiska utgångspunkterna till hjälp vid analysarbetet verkar det troligt att informanternas bild av biblioteket, som en plats för kvinnor, barn, äldre och individer med handikapp eller funktionsnedsättning, hänger ihop med de genussystem som råder i samhället. Då läsning anses vara en kvinnlig aktivitet och bibliotek så starkt förknippas med böcker blir biblioteket per automatik en kvinnlig institution. Vidare kan det vara så att det regelverk vilket Ekman skriver om, likställer vissa attribut hos kvinnor med drag som finns hos äldre, barn eller handikappade, som någonting omanligt, inkapabelt. Enligt detta synsätt fyller biblioteket en viktig funktion för de som i samhället är inkapabla, någonting som får informanterna att inte uppleva biblioteket som en plats för dem då det regelverk de, omedvetet, följer utmålar dem till att vara kapabla individer.

---

⁴⁴ Millard. 1997

⁴⁵ Ekman. 1995

⁴⁶ Hirdman. 2001

10. Litteratur- och källförteckning

10.1 Otryckta källor

Intervju med Kim (2012-04-10)

Intervju med Erik (2012-04-16)

Intervju med Rikard (2012-04-17)

Intervju med Johannes (2012-04-20)

10.2 Tryckta källor och litteratur

SFS 1996:596 *Bibliotekslagen*. Stockholm, Kulturdepartementet

Block, Marylaine. *The thriving library*. Medford, N. J. Information Today, 2009.

Bryman, Alan. *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber AB, 2011.

Dalen, Monica. *Intervju som metod*. Malmö: Gleerups Utbildning AB, 2007.

Ekman, Daniel. *En mans bok. Om manlig identitet- Teorier, Ideal, Verklighet*. Stockholm: Natur och Kultur, 1995.

Elofsson, Stig. *Vad vill ungdomar ha på bibliotek?* Socialhögskolan, Institutionen för socialt arbete vid Stockholms universitet, 2004.

Folkbiblioteken 2005. Kulturen i siffror 2006:2
Stockholm: Statens kulturråd, 2006.

Hagelin, Johanna & Olausson, Nina. *Vad gör de på biblioteket?- En undersökning om ungdomars biblioteksvanor*
Borås: Högskolan i Borås, Institutionen för biblioteks- och informationsvetenskap.
Magisteruppsats i biblioteks- och informationsvetenskap, 2007:83, 2007.

Hirdman, Yvonne. *Genus- om det stabilas föränderliga former*. Malmö: Liber AB, 2001.

Jones, Patrick & Shoemaker, Joel. *Do it right: Best practices for serving young adults in school and public libraries* New York : Neal-Schuman Publishers, 2001.

Jinnedal, Anna & Sonidsson, Anna. *På väg att bli vuxen: Unga flickors upplevelser och uppfattningar om bibliotek*
Borås: Högskolan i Borås, Institutionen för biblioteks- och informationsvetenskap.
Magisteruppsats i biblioteks- och informationsvetenskap, 2006:12, 2005.

Millard, Elaine. *Differently Literate. Boys, Girls and the Schooling of Literacy*. London: Falmer Press, 1997.

Bilaga 1- Tillstånd för intervju

Hej!

Tack för det trevliga samtalet. Enligt överenskommelse skickar jag er ett skriftligt papper om tillstånd för att intervjua XXX. När ni godkänt och signerat returnerar ni det till mig i bifogat kuvert med svarsporto.

Vi tillåter härmed Anna-Karin Beate Karlsson att intervjua vår son XXX. Vi är medvetna om syftet med intervjun och är införstådda med att vår son ställer upp helt konfidentiellt.

Underskrift 1

Underskrift 2

Bilaga 2- Intervjuguide

Bakgrundsinformation – Vem är personen framför mig?

Hur tillkom första kontakten med bibliotek? Minnen? Upplevelser? Tankar?

Nu jämfört med då, vad betyder bibliotek?

Vilken funktion fyller biblioteket?

Läsning, gillar eller inte? Vad beror det på?

Vanor i familjen angående bibliotek/läsning?

Biblioteket har många olika saker att erbjuda? Som vad? Vem tror du använder den eller den aktiviteten?

Finns det något speciellt som du saknar på biblioteket?

Spelar det någon roll om biblioteket finns eller inte? Hade man lika gärna kunnat lägga ner biblioteken i dagens samhälle? Varför/ varför inte?